

als Stadsmathematicus opgegeven Jacob Florijn, wonende in de Weste Wagenstraat.

Deze geleerde, in 1751 te Deventer geboren, was te Amsterdam een leerling van den beroemden Pibo Steenstra, wiens zeevaartkunde hij later uitgaf. Hij werd in 1786 hier examinerator en in 1795 examinerator-generaal der zee-officieren. Na in deze betrekking eenigen tijd te 's Hage gewoond te hebben, stierf hij te Amsterdam in 1818. Zoo iemand, dan was hij een vruchtbaar schrijver: sedert 1808 (het jaar der oprichting) was hij lid van het Koninklijk Instituut, in welks werken enkele opstellen van zijne hand verschenen, terwijl vele andere eene plaats vonden in de Nieuwe Verhandelingen van het Bataafsch Genootschap alhier (1).

In de Groote Kerk (Middenpand No. 218) rust het stoffelijk overschot van den Rector, die het laatst hier Professor Historiarum, Eloquentiae et Poëseos was, een man, van wien zijn geleerde leerling, Collot d'Escury, in 1829 verklaarde, dat zijn gedichten hem een blijvenden rang op onzen Latijnschen zangberg waarborgen (2), een man, dien ik zonder aarzeling een geniaal man genoemd heb, — hem, misschien den talentvolsten aller Rotterdamsche rectoren, is het gegaan als der bloem van den psalmdichter: men kent en vindt zijn standplaats zelfs niet meer. Vergeten, dat is de vloek, die op onzen zoetvloeienden zanger rust; zelfs tot voor korten tijd was in de bibliotheek van Rotterdam geen enkel zijner werken te vinden.

Veel moeite heeft het mij gekost bij den strijd, die er tusschen de verschillende schrijvers omtrent het leven en de

(1) Vgl. van der Aa s. v. en Rotterdamsche Historiebladen, 2^e afd. bl. 134 en 140.

(2) Holland's Roem in Kunsten en Wetenschappen. IV^{de} Dl. 1ste stuk, p. 267.